2 JUSII60 B-MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

லிம். புத்தகம், சஞ்சிகை உஉ] நூறாடுலம் ஞு. கார்த்திக. மு. உது. வ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, November 28, 1850. [Vol. X. No. 22.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN AD-

For each copy—two shittings a year—FATABLE in ADVANCE.

To Subscribers who receive the Puper by mail_each copy, exclusive of postage—four shiftings a year. The difficulty of renatiting small sums from distant places may be obviated by five subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a single panual note. The names of Sabscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four stillings a year, their papers having to be sent by mail, and a postage of one penal, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in endormity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate for one penal and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements, should be paid in progress the other parts.

as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

JAFFNA-THE MISSIONARIES. POINT PEDRO-Rev. E. J. Robisson. CATTAVELY-Mr. J. WHITE TRINCOMALIE-Rev. J. WALTON. COLOMBO -MESSES, P. B. FERNANDO & SON. KANDY-MR, L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDDIDIAH ADAMS. BATTICALOE-Rev. J. GILLINGS. MADURA-Rev. C. F. MUZZY. MADRAS-P. R. HUNT, Esq. ISLE OF FRANCE-Mr. GRORGE COE.

பேறகிட்ட புரட்டாசி மாசம், மஉர் தேதி வட்டுக்கோ ட்டையில் வைத்த வருடாக்தக்கூட்டத்தில் வோ ல்க்கு என்பவர் பண்ணின பிரசங்கம்.

சகோதாரே, கிறிஸ்துமார்க்கம் பலபல தேசங்க ளிலுங் கேதியாய்ப் பரம்பிவர ஈமது தேசத்தில் அம் மார்க்கம் முப்பது வருஷத்துக்கு மேற்பட அறிவிக்க ப்பட்டுவந்தும் செதீயாய்ப் பரம்பாமலிருக்கிறதற்கா ன தடைகள் என்னவென்று கவனிக்குமிடத்து ந மது மனம் இளக்கரித்துப்போகவேதுவாயிருக்கின்ற து. நாம் அப்படி இளக்கரித்துப்போகாதபடிக்கா ன ரியாயங்களை எடுத்தப்பார்க்கமுன் அத் தடைக வாச் சற்றே கவனிப்போமாக. க. இத்தேசத்துவி க்கிரகக் கோவில்கவாயும் அவைகளுக்குச் சேர்ந் த காணிபூமிகளையும் பராமரிக்கிறவர்கள் அவைக ளது வருமானங்களை அனுபவிக்கிறவர்களும் அ ளது வருமானங்களை வைகளால் மிதந்த செல்வாக்குடையவர்களுமாயி நப்பத்னுலே அவ்வருமானங்கள் செல்வாக்கு முத லானநயங்களைவிட்டுக்கீறிஸ்தமார்க்கத்தக்கு அனு சாரிகளாகவிரும்பார்கள். உ. கிறிஸ்தமார்க்கபோ தவன இத்தேசத்தவர்களுடைய துராசாரங்களுக்கு முற்றும் விரோதமாய் அவர்கள் பயின்று ஆசையோ டே பரிசித்துவர்த இச்சைகளுக்குச் சற்றும் இடங் கொடாததாய் ரிற்கிறபடியால், அம்மார்க்கத்தை வேறுத்துத் தன்ளுகிறுர்கள். ந. எங்கள் முன்னே ருக்குள், ரேமான்மார்க்கந்தனது கிரியை கேடான தன்மையைத்துலாம்பரமாகக்காண்பித்துத்தன்னி லே வேறுப்புண்டாகச் செய்தமையால், இப்பொ ழுது நாம் அறிவித்துவருசிற சத்தியமார்க்கமும் அத் தன்மைத்தென்று மோசமாய் நம்முரவர்கள் நிவன த்தக்கொண்டு, கீறிஸ்துவென்றபெயர் கேட்டவுட னே வேண்டாமென்று வெறுத்தத் தள்ளுகிறுர்கள் ச. மற்றச் சாதிகளுக்குள் படிப்பாளிகள் பயித்தி யகாராய்ப்போனதுபோல இவர்களுக்குள்ளும் கல் வி முதிர்ச்சியினற்றங்கள் மனம் விசாலிக்கப் பெ ற்றவர்கள் சிலருக்குச் சுவிசேஷபோதணை பயித்தி யமாய்த் தோன்றுவதினல், கிறிஸ்துநாதர் சொன்ன படி உலக ஞானிகளுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் ப யித்தியமாகவும் மறைபோருளாகவும் இருக்கின்ற த. டு. யாழ்ப்பாணத்தள்ள சனத்தொகைக்குத் தக்கதாய்ச் கவிசேஷ போதகர் போதியவளவு அதி கப்பட்டிருக்கவுமில்லை. போதிக்கிற வழிவகைகள் அதீகப்பட்டிருக்கவுமில்வல.

க. இவைகளும், இவைபோற்பட்ட பின்னுஞ் சி ல தடைகளிருந்தாலும் பராபரன் தமது ஆவியை அ இப்பித் தமக்குச் சித்தமான காலத்தில் இத்தேசத் தச் சனங்களாத் திரும்பப்பண்ணுவாரேன்ற விசு வாசமும் நம்பிக்கையுமுள்ளவர்களாய் நாம் இவ் ஆரில் வேளாண்மைக்காரர் தாங்கள் செய்யவே ண்டிய ழயற்சிகளைச் சுறுசுறுப்புடனே தவறில்லா மற் செய்வதாபோல, இராவாயிருந்தாலும் பகலாயி ருந்தாலும் பாராமல் ஒரே நோக்கத்துடன் செய்து வருவோமாகில், ஈமது பிரயாசங்களைப் பராபரன் ஆசீர்வதிப்பா 7 கேற்ற நன்றுய் நம்பலாம். விதை ையயிடுகின்ற வேளாளன் முன்மாரியையாவது பி ன்மாரியையாவது அறியாதிருந்தம் பயிராக்கிறவர் வருஷ விவாச்சலைக் கொடுப்பாரேன்றாம்பிக்கை யுடன் விதைக்கிறன். சிலவருடத்துக்குமுன் அடு த்தடுத்து முன்று வருஷம் புழலிழந்து வேனாளரு டைய ஈம்பிக்கை அபத்தமானகாலத்தம் அடுத்தத் தொடுத்து விதைத்துக்கொண்டுவந்தார்களன்றி நம் பக்கையீனங்கொண்டு தங்கள்முயற்சியையுக்கோ ழிலையும் விடவில்லை. சகலகாரியங்களையும் வி சாரணபண்ணன் கடத்திக்கொண்டுவருகிற மேலா ன கடவளில் நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் ஒருக் காலும் வெட்கிப்போவதில்வல.

ராங்கள் இத்தரணத்தீல் கூடியிருக்கிற இந்தக் சோவிவை இற்றைக்கு முன்னுறு நானூற வருடத் துக்குமுன் கட்டி அதில் ஆராதவனசெய்துவந்தவர்க ள் எங்களுக்கேன்று கட்டி ஞர்களா ? இல்வையே. முன்னேரு சாதியார் தங்கள் ஆராதவைக்கென்றுக ட்டினதை ஏதோ ஒருவிதமாகப் பராபரன் நாங்க ள் ஆராதணை செய்யும்படியாகத் தரவில்லையா? இக்கோவில் முகப்பிலே ரின்று இதைப் புதுப்பித்த வனுடைய நாமம்வரைந்திரப்பதைப்பாருங்கள். பு தப்பித்தவன் எங்களுக்கேன்று புதப்பித்தானே! காரியம் இப்படியிருக்க, சைவசம்யக் கோவில்க ளைக் கட்டிவிக்கிறவர்களிலாவது அவைகளுச்தக் காணி பூமி கொடுக்கிறவர்களிலாவது நாந்துக்கியா மற் சர்தோஷப்படவேண்டியிருக்கின்றது. ஏதீனு லென்முல், இக்காலத்திவ்விடத்துக் கிறிஸ்தமார்க் கப் பிரபலியத்துக்குவேண்டிய பணம் முதலியன பி ரதேசத்திலிருந்து வருகின்றன. ஆனுல், மாரி கா லத்துக்கு ஏறும்பு போதுமானவைகளைத்தேடிவை ப்பதுபோல, பிற்காலத்துத் திருச்சபைப் போதகர்க வைத் தாபரிப்பதற்கொரு முதலாய்க் காணிகளையு ம் குறிச்சிகளில் தேவாராதவண நடத்தப்படுவதற் காலயங்களாகக் கோவில்சுவையும் அத்தானிகள் இப்பொழுதே அடுக்குப்பண்ணுகிறுர்களென்ற இன் ற ரிச்சயமாய் உங்களுக்தச் சொல்லுகிறேன். ஆ தலால் நம்பிக்கையோடும் விசுவாசத்தோடும் சுவி

சேஷத்தை அத்தானிகளுக்கு அறிவிப்பீர்களாக. உ உலக அலுவலில் அசதியாயிருந்தாலும் தேவ காரியங்களில் பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகி ந்தபோல், ''அனுவலில் அசகியாயிருக்கக்கூடாது, உங்களாலியிலே தீபவளர்ச்சியைப்போலிரந்து கர் த்தருக்கூழியஞ்செய்ய '' வேண்டும். நோச்தை வி ருதாவாய்ச் செலவழியாமல் தீபவளர்ச்சியைப்போ ல் அதாவது மனவேகத்தோடும் மனப் பிரியத்தோ டுக் தேவ காரியங்களைப் பிரசித்தப்படுத்துவதீல் பி ரியப்படவேண்டும். அசதியாயிருந்தாற் பராபானு க்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டியவர்களாயிருப் போம். நானைமென்பது எங்களுடையதல்ல, நே ற்றென்பது இனித்திகும்பிவகுவதல்ல. இக்த கீமி ஷம் மாத்திரம் எங்களுடையது. ஆதலால் "உன் கைகள் செய்யக் கண்டுபிடிக்கிறதேதுவோ அதை ச் செய், ஏனேனில் நீபோகூற பாதானத்தில் விந் தையுமில்லை ஞானமுமில்லை." கோத்தின் அ நுமையை அறிந்தஉர்கள் மாத்தீரம் அதைச் ச ரிவரத் தெண்டிக்கிறுர்கள். நேரத்தைச் சரிவர ச் செலவழிக்கிறகாலத்தும் மனவேகமில்லாதிருந் தால் அது அசதியாய்த் தோற்றும். உலக காரியங்க ளில் மனவேகஞ் சிலருக்குத் தீபவளர்ச்சியாய் எப் படிப்போகிறதென்று விளங்கும்படி இரண்டு மூன் று உதாரணங்களைச்சொல்லுக்றேன். (Reynolds) என்ற இங்கிலிசுச் சித்திரவேவலகாரன், ஈசு. மணி த்தியாலமாகக் கையிலே இலேகினி பிடிக்குபிடி யாகத் தன் மனதில் சித்திரத்தின்தோற்றக்தோற்ற த்தோற்றக் கைவிடாமல் சித்திரித்துக்கொண்டே இருந்தான். (Archimedas) என்பவன் சத்தாரு தன் வீட்டுக்குள் வந்த தன்முன்னிலையில் நின்றது தெ ரியாமற் கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததில் ம னதைச் சேலுத்தினுன். (Dryden, St. Cuilia) எ ன்னுஞ் சுத்தவான் பிறந்த நாவாப் பற்றிய புலமை யை இவணப்பதில் இடைவிடாமல் பதிவனர்துநாள் வேவையாயிருந்தான். தேவ காரியங்களிற் பவுலு க்கு இர்த அன்லிருர்த்தினுலே தன் பொழிவைப் பா ராமல் மழையீலும், வெய்யிலிலும், இருளிலும், வெ ளிச்சத்திலும், கடலிலும், காட்டிலும், நாட்டிலும், மறியல் வீடுகளிலும் வருத்தமுற்றவராக ரித்திரையி ன்றிப் பசியோடுக் தாகத்தோடும் "சிறிலது என்

சீவன்மாணமேனக்காதாயமேன்ற சொல்லை மன தில் வைத்துக்கொண்டு கிறிஸ்தவைப் பிரசங்கி தக்கொண்டு திரிந்தார். இந்த அனல் (Howard) என்பவருக்கிருந்ததினுலே தற்போழிவைப் பாராமல் ஏரோப்பையின் மறியல் வீடுகளில் எங்குஞ் செ ன்றுமறியற்காரரைப்பார்த்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்துகொண்டுவந்ததில் தன் சீவவனவிட்டார். இ ந்த அனலும் நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்ற விரு ப்பமும் இருந்ததினுவ் (Vandecamp) என்பவர் தன் இனத்தையுஞ் சனத்தையும் விட்டுத் தன் ஊர்ச் ச வுக்கியங்களையும் வேறுத்து ஆபிரிக்காவின் வன வேடருக்குள் போய் வாசம்பண்ணித் தன் சீவியத் தை அவர்களுடைய நன்மைக்காகச் செலவழித்

தேவசித்தத்துக்கு அமைந்து தேவனுக்கே கீழ்ப்ப டியவேணுமென்ற பிரியம் இருந்ததினுல், ஆபிரகாம் தன் ஊரையும் தன் இனத்தையும்விட்டுத் தன்வன ப் போகக்கற்பித்த இடத்துக்கு மணப்பிரியத்தோ டே பரதேசியாய்ப்போஞர். மோசே பார்வோன டைய வீட்டில் இருந்து அவர்களுடைய நன்மைக வள நாற்பது வருஷக்காலமாய் அனுடவித்தம் பரா பரன் அழைத்துப்பார்வோனுடைய சிறையிருப்பில் இருக்கிற இஸ்ரவேலரை அழைத்து வரச்சோல்லி அனுப்பின பொழது பார்வோனுடைய முகத்தக்கு நாணுமேல் தேவே சித்தத்தக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டு மென்ற எண்ணத்தீனுல் பார்வோவன மதியாமல், பார்வோனுடைய சனங்கருடனே சேர்ந்து சம்பூ எணமாய் வாழவதிலும் பராப்ரனுடைய சனங்களு டனேகுடஉபத்திரவத்தைச் சகிக்கிறதே உத்தமமெ ன்றெண்ணிப் பராபரனுடைய சனங்களுக்குள் சே ர்ந்திருந்தார். அதுபோல நாமுஞ் சிலகாலமாக அஞ் ஞானப் பழக்கங்கள<u>ை</u> உடையவர்களாய் அவர்கள க்கள்ளே சீவியம் பண்ணியம் கேவன் நம்மை அ ழைக்கிற காலத்திலே அஞ்ஞானிகளுக்குப் பயப்ப டாமல் தேவசித்தம் நிறைவேற வேணுமென்ற வி ருப்பங்கொண்டு, அஞ்ஞானிகளுடைய பழக்கங்க ளுக்கிடங்கொடாமல் கீறிஸ்தவர்களாய் நாம் ஒரே சனமாக இருக்கத் தெண்டிக்கவேண்டியது. சன்பாக ஜெக்கத் எ முகத்திக்கு முன் நிர்தைசோல்லி அஞ்ஞானிக ள் எங்களுக்கு சோவுண்டாகப் பேசினுலும் அவை கவை (Cresar) உடைய போர்ச் சேவகர் முகத்தி லே காயத்தை வாங்கிக்கொண்டு தங்கள் எதிரிக கவை வெற்றிகொண்டது போல, நாங்களும் பொறு மையோடே சகீத்துக்கொண்டு, அஞ்ஞானிகவள வெற்றிகொள்ளக் கடவோம்.

m அலுவலில் அசதியில்லாமலும்,ஆவியில் **ம**ன வேகத்தோடும் வேவலசெய்ய வேல்எடுமென்று இந க்கிறவர்களுக்கு நிண்ணயம் தேள்வை. நிண்ணய மில் கருமம் முடிகிறது கூடாது. இந்த நிண்ணயம் இல்லாததினுலே மனிதர் பராபரனுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் ஊழியஞ் செய்யலாமென்றெண்ணி நட்டமடைசிறுர்கள். இந்த நீண்ணயம் இல்லாத வர்களுக்குப் பரலோக இரச்சியம் இடுக்கவாசலா ய்த் தோற்றும். நீண்ணயம் உள்ளவர்களுக்கோவே ன்றுல் சிறிஸ்துநாதநடைய நுகத்தடி லேசாயிருக்கு ம். ரிண்ணயமுள்ளவர்களுக்கு எதுவும் வருத்தம ல்ல. எப்படியேன்முல், (Brittains) களை வெற்றி கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையினுல் (Cæsar) என்பவன் தனது சேவனைய அனுப்பினுன். (Cæ-sar) உடைய சேவனகள் கப்பலேறிப்பிறித்தானிய ர் தடியிருக்குர் தீஷக்கமையில் வர்து ரின்றும் பிறி த்தானியர் தங்களுக்கெதிரே போர்செய்ய ஆயத்த மாய் நிற்கிறதைக் கண்டதினுலே இவர்களில் ஒரு வனுங் கப்பலை விட்டிறங்கச் சம்மதிக்கவில்லை. அப்போழுது கொடி பிடிக்கீறவன் மற்றவர்களைகோ க்கீச் சொன்னது, "Follow me, fellow soldiers, unless I betray the Roman Eagle into the hands of the enemy, I am determined to do my duty to of the enemy, I am determined to do my duly to Casar and the republic." இப்படிச் சொன்னதி ன் மேற் சமுத்திரத்திலே குதீத்தக் கரையிலே கீற் சிற சத்தருக்களைச் சந்தீக்கப் போனன். இந்த உ றசாகத்தைக் கண்ட மற்றச் சேவுகரும் அப்படி யே செய்து சத்தருக்களைத்தாத்திருர்கள். இவ்வ கையான கிண்ணயும் கிறிஸ்தவர்களுக்கிருந்தால். ்எங்கள் பாம எசமாளூலிய கிறிஸ்தாநாநா, "Arise and follow me" எழந்து என்வாப்பின்பற்றுங்க • ளேன்று சொல்லியிருக்கிற பேச்சைக் கேட்டவுட னே தாமதமில்லாமல்,அப்படிச் செய்யவேண்டிய வர்களாய் இருக்கிறர்கள்.

யாழ்ப்பாண அசம்பவசமாசாரம்.

இற்றைக்குச் சில காலத்தக்குமுன் சேதயாத்தி முத்துமாரியாத்தாவை மாரணம்பன்னனி ஊருக்கப் பால் அகற்றச் சிற்சில வாமிகளும் பற்பலகாமிக எள் கூடி அபரகசியத்தீல் ஆலோசித்து ஆளுக்காள் வரிவைக்கப் பண்டி சேகரம்பண்ணி ஒரு நாள் அ த்தமாத்திரிக வேதவிதிப்படி ஒரு வேள்வி செய்து முமைமுடுக்கில் ரின்ற துட்ட தேவதைக்கு மதுமாமி சாவிப் பாகமருத்தீச் சேடத்தைத் துமும் உண்டு க ழித்த ஆறங்காட்டி. அனுப்பி வியாதீ தொற்றென் சூராது லீலாலினேதஞ் செய்தமையால் அனேகர் அவ்வியாதீக்காட்பட பிரமசரியவிரதிகளாகிய வா ங்காவத்தரீகதாசில்மார் மானம் மார்பிலுதைக்க அரசர் நிருபம் பிடர்ற்றுக்கப் பருவென்றுஷம் அல் லும் பகலும் அருஞ்சோதணக்குட்படுத்த உபத்திர பப்படுகிறுர்கள். எனத்குமையான தாரகையே, ம தமாமீசாகாரிகளாகிய நம் முன்னூரிற் சிலர் தங் கள் மத நிலையை மற்றேரிகழாது சருவசீவதயா பாகடவுள் சீவாத்தமாக்களுக்கிரங்கி ஆகிகாலத்தி ற் பிரசன்னப்பட்டருளிய இரண்டாங் கற்பவனக்கு எதிர்க் சுற்பவணயாக வாமசமையம் ஒன்றைப் பர ப்பி அதற்குச் சத்தியே சித்திதருந்தேவியேனக்கோ ண்டு பேதி வைதுரிழதலிய வீயாதி அவளின் குறை பாடெனக்கண்டு ஆடு கோழி வெட்டிச் சோரியாத திபண்ணி உண்ணும் விவேகிகளே, தேவகோபாக் கினிஇரத்தப்பலியிலுங் கெங்கா தீர்த்தத்திற்படிக்தா யிரம் பிராமணர்க்கன்னமிடுதலிலுஞ்சார்தியாமா ? இரும்பைத்தின்றுசுக்கையவித்துக்குடித்தாற்றீருமா? முன்னுள்ள புலவர்கள் கஞ்சா மயக்கத்திற் கழறி ய பித்த வாக்கைத் தேவவாக்கேன ஈம்பி அம்பு விதோறுங் காசி எங்கே : கன்னியாகுமரி எங்கே ? என்று கால்வலிக்கஓடிக்கறங்கெனச் சுழன்றவை சூரியாற்படும் வாதையை என்தாரகையே, கீ போய் து தேர்சித்தியா ? உல்னுடன் வந்த உத்தியோக ரைச்சொல்லாயா ? துல்பத்காரரைத் தேற்றிண யா ? அற்றிவனயா ? அஞ்சேலேன அபையவரதங் த! சந்தைவியாபாரிகளே, மந்திரிகைதேன்றேடை கற்கன்டு மலிந்ததம் ஒறத்ததே. — தாரகையே நம் ஊரவர்கள் இன்னும் அஞ்ஞானஅந்தகாரத்தில் அ ழந்தாது அறிவின்கண்வண ஈந்து அவர்கள் சித்தத் தைத் தெளிவித்த காம வாமசாத்திரத்கைக் கை விட்டு வேதசார வழியீல் நடந்ததுடையென் எண் எனி என் காம் விதீர்க்க இதை வரையமுயன்றனன். இப்படிக்கு, செங்கப்பபவானி அளகப்பயாமி.

தாரணைகயே.

வைதுரியேன்றும் கொள்ளை கோய் கொஞ்சமா ட்களுக்கு முன்னிதாக வண்வண காயியில் ஒரு டோசின் கணக்கான சணங்களுக்கு உர்த காறுபே ருத்த மேற்பட மடிர்தபோகுர்கள். முன் முகனையி லே இதைத் தொகைத்துப்போடும்பொருட்டாய் நா க்களும் இன்னுமனேகைம் பூசைகள், சாந்திகள், கேளிவீகளைப் பண்ணியும் கைகூடவில்வை. தே அன் செயலேதமா அதே கடந்த நீறைமேறின க் அனபடியினுலே எனது அரிய மித்திர்களே கேளிவிலும்பாகத்திலும் ஒன்றுமில்வைமேய்த்தே வண வழிபடுவோமேனில் எல்லாஞ் சித்தியாம்.

உதயதாரகை.

துஅளைகுல இரை கார்த்தி. மாகம், உஅந் கேதி.

இந்து தேசம். — கற்குத்தா ஈகரியிற் பிரகாஞ் செய்யவான ஓர் சமாசாரப் பத்திர்கையிற் கண்ட சங்கதி என்னவெனில், லொர்தோம் மீசியோவைச் சார்ந்த அப்போது என்னும் ஓர் தீவில் கடும் புயல் உண்டாசி அத்தீவை முற்றும் அழித்தப்போட்ட கு. அதைப் பழ்றி அத்தீவில் இருந்த ஒருவர் எழுத வதன்னவெனில், ''இத்தீவப்ட்டமாதீரியான பாட்டை நான் முன் ஒருக்காலும் காணவில்கடை தேரட்டங்களேல் வாம் மலைகளேட்டிய அளவுக்குப் சக்சனவாய்ச் சேழித்தப்பூரித்தீருந்தன. அளுல் தக்கினியிளுல் தகனித்த மாதிரியாய்க் காணப்படுக்குறை. மாங்களேல் லாம் முப்போழ்து அக்கினியினுல் தகனித்த மாதிரியாய்க் காணப்படுக்குறன். மாங்களை லலாம் முரிந்த விழந்தபோயின். எங்கபோர்த்தாலும் தேறிவை அத்தியாய் தகர்ந்த விழந்தகிடந்த கை அத்தியில் அத்தியாய் தகர்ந்த விழந்தகிடந்த கை ஒன்றுமில்லை.

கோதாரிவியாதி.— மழைத்தாழ்ச்சியிலுற் பஞ்ச முண்டாதமேன்ற சனங்கள் பயந்தகொண்டிருக் க. பேதீலியாதீயுமோ வரவர அதீகமதிகள் சென்ற அனேகவிடங்களிற் பரம்பி வதசீல்றது.

அமேரிக்கா.—ஏமோப்பைக் கண்டேத்தைச்சேர் ந்த சுவீடன் என்னும்நகரியில்சென்னிஇவிண்டள மொருத்தி நியூமோர்க்குப் பட்டி னத்திற்குப் போய் இச்செலவு சேர்ந்தபொழுது ஆங்குள்ளவர்கள் அவ இரவுமுதன்முதற் சங்கீரம்பாட அரம்பித்தாள். துவழ்நக்கொழுந்த கேடித்த கடிகளுர்கள். அ ஸ்றைத்தினம், சுத. பேர் வந்த கடிகுர்கள். அ வள் பாட்டலைக் கேட்கும்படிக்குச் சீட்டுப்பெற்றுவ ந்தவர்களாற் சேர்ந்த பணம் சுத்உாடும். பவு ன். ழதலாசனம் பெற்றுக்கொண்டிருந்து கேட்கி றதற்குமாத்திரம் ஒருவன், சஎ. பவனளவுக்குக் கொடுத்தான். அவன்ரேழில் தோப்பிசெய்து பி ழைக்கிறது. இந்தச் சங்கீதவாட்டி முதனுள் தன க்குக் கிடைத்த ஊதிபம் முழுவதையும் ரியூயோர்க் தப்பட்டினத்திற் தருமத்துக்கென்று கொடுத்தவி லும், மெஸதர் வாணம் என்னும் ஒருவருடன் அவ ளுக்குப்போகவேண்டிய பணம்முழுவதையுக் தன் சென்னவூரிற் பள்ளிக்குடப் பிரமோகத்தக்கேன் று தருமமாகக் கொடுத்தலிட்டாள். அதாவது, நக தஉாடுல். பவுன். தன்னையுந் தன் பேற்றுரையுந் தாபரிக்கப் போதுமான பணங்கவைத் தேடிக்கொ ண்டான். இவள் செய்த தருமங்களை மற்றும் ஐசவ ரியவான்கள் எல்லாரம்பார்த்து நடப்பதே உத்தமம்.

காலிபோனியா — இவ்விடத்தைச் சேர்ந்த பற் பல நகரியனிலும் நாருக்குநான் பொற்சாங்கங்கள் வேட்டி எடுக்கிறதுமன்றி வேது செனங்கள் வழி யினுக் தெருவிலும் பசியினுழம் பஞ்சத்தீனுழம் வ நடிதிச் சாகிருந்கள். ஏத் தேருவைப் பார்த்தாலும் ஆமோடுமுதலிய மிருக சீவசெந்துக்கள் செத்துச்சிற றண்டு சேட்கின்றன. ஆகையால் அங்கு நிற்கும் பி நதேசத்தவன் ஷவ்வொருவனும் பதிவணந்துநாள் தவணக்குள்ளே காலிபோனியாவை விட்டுப் பத் தீரமாய்ப் புறப்படாதிருக்கச் சம்பவிக்கில், அவன் வலயந்தமாய்த் துரத்தப்படுவானென்று ஓர் தீர்மா எம் உண்டாயிற்று. அப்படியிருந்தும், இங்கிக்க இ நத்தத்திற் சேர்ந்த அன்னியர் யாவர்போனாமல் அ வ்விடம் ரிற்கலாமென்று தீர்மானிக்கிறதற்கு நடு வர் கட்டம் ரிற்கலாமென்று தீர்மானிக்கிறதற்கு நடி

சீனம். — காந்தன் ககரியிலுள்ளவர்கள் ஒருவரு க்கோநவர் எழுப்பி ஊர்க்கும்ப்படி பண்ணினதா அவர்களைச் செயிச்கும்படி ஒரு பட்டாளம்போ ம், இருவழமும் யுத்தம்பண்ணின் பொழுத் பட்டா எத்தார் யுத்தத்திற்கு எதிர்த்து ஈிற்கமாட்டாமல் மு றிக்தோடினதுமண்றி அவர்களில், குரு, கள. பேர் சேதப்பட்டார்கள். ஆறுழும் அர்ரியதேச வர்த்த கர்களுக்கு ஒரு மோசமும் நடக்கலில்லல.

புடுத்துக்கீக தேசத்தீல் இரிந்தவர்கு முன்றுபோர்க்கப்பல்களில் ஒன்றுகிய தோல் இமற்றா என்னுர் கப்பல்களில் ஒன்றுகிய தோல் இமற்றா என்னுர் கப்பல்களில் இருந்த மகுந்துக்கள் பற்றி வேடித்துக்குல், அந்தக் கப்பல்களும் அறிலுள்ள வர்களும் மோகம் போய்விட்டார்கள். அன்றைத் தினம் புடுத்துக்கால் இரைகாத்திக்கு மைத்துனனுக் முதாகுகுமாபன் பிறந்து காளாய் இருந்ததி இல் அதைக் கொண்டாடுப்படிக்கு அன்று நக்கப்பட்டிருந்து அன்றைக் கொண்டாடுப்பாட்டுக்கு அன்று நக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களும்போகம் போனுர்கள். இவர்கள், இவர்கள், கிறைக்கும் கேறும் பக்கும் சேறும் மற்றவர்கள் கிறித்து இருந்துயர்கள், காடையில் காடித்தில் நிவந்தது. அதில் இருந்துயர்கள், காடையில் காடித்தில் நிவந்தது. அதில் இருந்துயர்கள், காடையில் காடித்தில் கிவந்தது. அதில் இருந்துயர்கள், காடையில் திறியற்றவர்கள்

கொளும்பு.— இற்றைக்குச் சிறிது காணக்குமுன் வடக்கேயிருந்த அரிசி ஏற்றிக் கொளுக்புத் துறை முகத்துக்குக் கொண்டுவந்த உருக்கள் அன்பதுக்கு மேலே உண்டு. இரேத்தேறையில், முன்றுகாண க்குள்ளே அரிசிக்கு மாத்திரம் தீர்வைபோட்டு அற வீட்ட பணம், நுத்தா பவுன். பின்வை அவ்விடத்தில் எவ்வளவு அரிசி ஏற்றப்பட்டு வமவேண்டு மேன்று மனதீலை தீரித்துக்குளைக்கையும்.

இரன்டாம் ஆலோசனைச் சக்கிடுத்தாளயிருந்த மேஸ்தர் மேக்கின்சையவர்கள் அதீகர் அன்பவா ளியானதினிமித்தம் சீர்மைக்குப்போக ஏதவாயி நப்பதீஞல் அவரிடம் பளபரிக்கிறதற்கு ஒக்கிறயி டித்துரையவர்கள் ரிசமிக்கப்பட்டார்கள்..

காகிதப்பிரத்தியுத்தரம்.—ால்லூர் சண்மூகம் இ காயதம்பியினுடைய கடிதத்திற்கத்தரமாகத—த ண்டூசீக் கணக்கைப் பற்றித் திரியாங்கத்தீல் எவ் வகையாய்ப் பிமையுண்டூபட்டதோ தெரியாது. அ த, உருடு கோடியே, சம் இலட்சம் தண்டூசி என் மு இகக்குவண்டும். மற்டு சய்கை.

சாந்துவிக்க ஆணில் ஸ்தாயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அமெரிக்கண் மிசியோன் திருக்கமைபடைக் கேர்ந்த இரன்ஷ தீவார் காலிபோனியாவிலே பொற்கரங்க ங்கள் ஆதிசமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டணவேண்ற கேள்விப்பட்டு தொங்கள் அவ்விடம் போய்த் தங்க ருக்குக் கிடைக்கும் முதனைநீபத்தைக் கத்தர டைய இராச்சிய பிரபலியத்தக்குக் கொடுத்தப்போ டவேண்டுமென்று கோர்த்திக்கடன் பண்ணிக்கொ ்ண்டு கொலிபோனியாவுக்குப் போஞர்கள் அவ்வி டம் போய் முதனுள் அவர்கள் தங்களுக்குக்கிடை த்த ஊதிபத்தை பெடுத்து அதையொரு சீசா அல் லதுதுப்பியிற்போட்டுத் தங்கள் கோத்திக்கடனின் படி அமெரிக்கன் மிசியோன் போட்டுச் சங்கத் துக்குச் சக்கிந்த்தாமாயிருக்கின்ற மேஸ்தர் கில்என் பவரிடம் அறுப்பி இதை உலகமெங்தங் கிறிஸ்அ மார்க்கம் பரம்புவதற்கான உபயோகத்துக்கென்று வைத்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லி அனுப்பினர் கள். அதன்விவல், சுல் இஸ்பானிஸ் இறைசால். அதாவது, அ. பவுண், சு. சிலீன், அ. பேனிஸ் காரியமிப்படி இருப்பதால், பலவிடங்களிலு மிருந் து இப்பொழுது காலிபோனியாவிற் போயிருக்கிற கி றிஸ்தவர்களில் எவ்வளவுபேர் தங்களூதிபத்தைக் கத்தருக்கென்று நேர்த்திக்கடன்பண்ணிக்கொடுத் ட்ட இந்தத் தீ வாரையும் இவர்களையும் ஒப்பீட்டுப் பார்க்கும்பொழுத் இவர்கள் கடிந்த கொள்ளப்பட வேண்டியவர்களாய் வருவார்களென்று அஞ்சவே ண்டியிருக்கின்றது. இந்தத் தீவாரோ சிறீது வருட த்திற்குமுன் அத்தான அந்தகாரத்தினுல் இளிவுப து நடப்பதே ஈற்செய்கை.

மாத்தவன. — சத்தகோறவன என்னும் பதத்கள் ற் சிறிதகள்வர் ஆடு மாடு களவேடுப்பதில் மேத்த விழிப்புள்ளவர்களாய் இருக்கிறுர்களேன்று இலங் கைத்தீவின் மகராசா இந்தமாதம் மக்திராலோச வனச் சங்கத்திற்த எடுத்தக்காட்டின் பேச்சீறுவ் விளங்குகின்றது. எப்படியெனில், சிறிது மாசத்தீ நிகுமுன் மகராசா அவர்கள் மாத்தவளக்குப் போண பொழுது சணங்களேவ்வாரும் தண்ணை காழுவளமு த்கற்றி ஆடு மாட்டுக்களவை விலக்சீவையும் அ ப்போழுது காம் மணைம்மியமாய் இருப்போம் என்று ர்கள்.

ஆடுமாடு களவெடுக்கும் வழக்கம் யாழ்ப்பாண த்தைச்சேர்ந்த நவால் சங்காத்தை முதலிய சிவ குறிச்சிகளிலும் மிதந்த நடந்து வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணம்.— மழைத்தாழ்ச்சி எந்தாண்டி ஓ க் கார்த்திகையாசத்தில் வேளாண்ணமை விளைச் சலுக்கேற்ற அதீகம் மழைபெய்கிறது வழமையா மிருந்தம், இம்முறையோ கோஞ்சமேனும் மழையி ல்லாமல் மேடித்தைப்பார்த்தாற் கடுக்கொடைகா லத்தீற்குச் சமானமாய் இநக்சின்றது. இருபநிரு பத்தைக்துகாவளக்கு விடைத்திற் கொஞ்சமேறை ம் மழை பெய்யலில்வை. நெற்பயிர்களேல்லாம் வாடி அறுப்புகாளுக்கேதவாயிருப்பத போலத் த ரைபோடே விழந்துபோசிறதற்கு ஏதவாய் இருக்கி ன்றன. ஆகையால் செல்லுவிவையும் ஒறுத்துப் போயிற்று. பஞ்சம் வருமேன்று சனங்கள் பயப் படுகிறுர்கள்.

மாணத்துக்குமுன் ஒருமாள்.— ஏலியோசர் என் னும் ஒரி இரபி தமத சீஷர்களைப் பார் த்து சொன் னதாவது, "சாக ஒருமாவாக்குமுன் பாயானண் டை தீரும்புங்கள்"? என்றுர். அப்போழுத அவர டை சஷர் சொன்னது மணிதன் சாசிறா ளே தென்றெப்படி அறியக்கடும். "என்றுர்கள்." ஆன்படியி ஒவேதான் சீங்களின்றைக்குப் பாபாய என்னடை திரும்பவேண்டும். மாவாக்கு ஒருவே வள சரினிகள். ஒவ்வொருசாளும் மணக்கிரும்பவே வ்ளிறம். "என்றார்.

ரீலக்கட்டி. — மாழ்ப்பாணத்த வந்தகர் கூட்டத் துள் ஒருவராசிய மேலைதர் லெமாட்சன் துரையலி ர்கள் பச்சிலைப்பளியில் அறுபது ஏக்கர்கோல்லட ரிலமொன்றைச் செய்கைபண்ணி அதற்குள் வங் காளத்தீலிருந்தேடுப்பித்த பூரீலக்கட்டியுண்டாகும் விதைகவைப் புதைப்பித்திருக்கிறர். அவைகள் மு வரத்தப் பலன்கொகுக்குமென்பதற்கான பூரண அ த்தாட்சிகள் காணப்பட்டிருக்கில்றது

தாழ்மையுள்ளவன் பழக்குவலையுள்ள விகுட்சத் திக்தச் சரியாயீடுக்கிறன். பழமெவ்வளவுக்குக்கொ ப்பிவிருக்குதோ அவ்வளவுக்கு அது சாய்ர்து வன

MORNING STAR.

Jaffua, November 28th, 1850.

Ispino.-We were extremely happy to learn, a short time since, that this valuable article of commerce is ikely soon to be added to the list of exports from this sed in the welfare of Ceylon, will be happy to learn at M. J. Lamarchand, Esq., an experienced Bengal lanter, has already commenced the cultivation of this important article. He has erected an indigo factory in he district of Patchilepalle. He has also about sixty icres of land under cultivation. The indigo seed is from Bengal and is of the best kind. It has come up well, and the prospect of a crop is very encouraging. Mr. Lamarchand's success is intimately connected with the prosperity of this province and island. We therefore most cordially wish him every success in his important undertaking.

We understand that he has, on many occasions, manufactured the indigo plant that grows spontaneously in many parts of the district; and samples of his nanufacture have been much approved of in the Eng.

th market.

The great advantage in this cultivation is the quick return on outlay of capital, as the plant comes to matuity, and the manufacture can take place, in about

ninety days after sowing.

It is to be hoped that our native friends will avail themselves of the opportunity that will thus be offered them, to add another staple commodity to the present numerous agricultural productions of the pro-En vince, as, we understand, arrangements will be made bet at the factory to purchase any quantity of the plant at that may be supplied, at a remunerating rate to the OF grower. We hope that the parties interested will on have it in their power to supply applicants with fresh seed, gathered from their present cultivation, in time no for the next sowings, at reasonable rates.

THE WEATHER .- Since our last issue, the weather has been altogether too fine for this season of the year. Searcely any rain has fallen in the province for the last twenty days, and consequently the crops are beag ginning to suffer from draught. The price of paddy has therefore risen and people are alarmed lest a seareity should ensue.

We are happy to add that now as we go to nress, a plentiful shower of rain is falling; but take was never known, even by the "oldest inhabitant,"

THE LIEUT. GOVERNOR'S SPEECH .- By the Colom-185 be Observer Extruordinary, we have the speech of Mr. MacCarthy to the "Gentlemen of the Legislative Council," in which quite a happy view of the financial condition of the Government is taken, and, among other Ordinances recommended, one for "the more effectual suppression of the crime of cattle stenling, is strongly urged.

THE CHOLERA. We are sorry to have to report that the cholera still prevails to an alarming extent in many parts of the province.

Love one Another.—There are times when my interest in Divine things seems to be very small. There are times when my prayers for the progress of the Redeemer's cause seem little else than a mere form. There are times when I can perceive scarcely a spark of devotion in my heart. But when one who lovees the Lord Jesus Christ, and who bears his image, comes where I am, my heart warms towards him. I think I cannot be mistaken in this matter. It must be that I love the brethren. I know that there is an approbation of excellence which is not confined to the converted soul; but my feelings towards Christians are stronger than those of mere approbation. I am led to bless God that there are Christians, and to desire to become more worthy of their goodly fellowship. I am led to think more of watchfulness and prayer, perhaps to watch and pray more. to watch and pray more.

on grade

Swearing.—A pious man, once was in company where was a gentleman who frequently used the words, devil, deuce, &c., and at last took the name of God in vain. "Stop, Sir," said the old man. "I said nothing while you only used freedom with the name of your master, but I misst upon it you shall use no such fredom with the name of my master."

NEW PRINTING MACHINE.

NEW PRINTING MACHINE.

Several gendlemen connected with the press in Paris, and the head of a large printing establishment in Sectland, assembled not long since at the manufactory of M, de Coster, to winces the performance of a new printing machine, invented by M. Worms. The machine, from its simplicity and the mode of execution, promises to cause a total revolution in printing. It occupies a match smaller space total the machines which are now in use at some of the great printing establishments in Paris and Lendon, costs less than half the price at which one of those can be lead, and is free from the tapes and other guiders, which frequently get out of order, and occasion considerable delay. It requires only the ladior of three men to leed it, and receive the work as it is thrown off, whereas from twelve to sixteen are required white each off the machines that it is expected to replace. From its simplicity and comparative compactness, the power of stream, as a moving power, may also in some cases be dispensed with, as it can be worked by band. This new machine, which is called rotative, does not print from the types, but from stereotype, and this is the most extraordinary part of the process. In the ordinary process of stereotyping several burns are required; for the material used for recreaving the impression of the type, and which serves as the mould in which the stereotype is cast, must be carefully and slowly dried. The mould for the stereotype by this new process is made of a few sheets of tissue paper, with a couple of sheets of common paper at the back to give a certain degree of strength. The paper is wet to the proper degree, and then presson is perfect. The mould is then dried, which is wet, but he proper degree, and then presson paper, with a couple of sheets of common paper at the back to give a certain degree of strength. The paper is wet, to the proper degree, and then presson is perfect. The mould is then removed and runsfered to the exhibit of the paper is deal wet, to be presson its perfect. T

rangement in the machine.

A CHINESE CONDESCATION.—The Rev. Mr. Perkins, a Methodist missionary in China, describes his congregation at Shanghai, as follows:

There is scarcely such a thing as beginning and ending a sermon in Shanghai, without interruption. One man comes in bringing acrying child, which keeps the house in an uproat for a while, and is carried off by the mother, after no little disturbance. Another brings a good lond of old fish, which is deposited, perhaps, in unpleasant proximity to the preacher's offactories. Another comes with a coop of ducks, and after some trouble he consents to deposit them outside, among sandry cooly-londs of grain, vegetables, and oil jars, which have already been left there by those who have too much politoness to bring them inside. Another brings a noisy cage of birds, which he perhaps tries to dispose of until the preacher succeeds in getting the cage outside, where the birds carol most merrily till the sermon is over. Another commences a conversation with his acquaintance in the far end of the room, which it is not always easy to put a stop to; while another reaches out his pipe with a smoke tube some two feet or more in length, and lighting it a foot or two from the pulpit, he coolly whiffs his tobacco snoke just under the preacher's nose, occasionally starting a huge musquito from his own bare neck, by a loud slap of the hand.

THE NOBLER AND GREATER MOTIVE.—A French officer, who was prisoner under his parole at Reading, met with a Bible. He read it, and was so struck with its contents, that he was convinced of the folly of seeptical principles, and the fruth of Christianity, and resolved to become a Protestant. When his gay associates rallied him for taking so serious a turn, he said in his vindication, "I have done no more than my old school-fellow Bernadotte, who is become a Lutheran." "Yes, but he became so," said his associates, "to obtain a crown." "My motive," said the Christian officer, "is the same; we only differ as to place. The object of Bernadotte is to obtain a crown in Sweden mine, is to obtain a crown in Sweden mine, is to obtain a crown in Sweden mine, is to obtain a crown in heaven.

The following beautiful lines are from a new work, entitled "Windings of the River of the Water of Life," by Rev. GEORGE B. CHEEVEB, D. D.

THE JOY OF THE CROSS.

I. It shall forever be my pride,
My comfort in all griss,
That Christ for goilty sincers died,
Of whom I am the chief,
Paul's boast was Jesus crucified,
And I'll count all thous for besides

2. They tell me there's a thousand things I count not to forego; That this world's estimate of things Most not be slighted so. But I know what my bord will say, He tells me 'ha a dangerous way.

Since this world never was his friend,
It never shall be mine?
His life was suffering, to its end,
Nor was it his design,
Nor his design,
When his own followers should be
Much happier in this world than he.

4. It is a world of toil and pain,

Because 'tis full of sin;

I sure have nothing here to gain

If I my Lord would win.

A place of labor 'tis for me,
Since I his servant mean to be. Since I his servant mean to be.

5. By faith see my happy home,
"The built beyond the skies":
How fair that city's pearly gates
And shining walls arise!
There never sorrows come, nor night,
God is the everlasting Light.

6. And I, though vile, may enter there,
Because my Savior died for me;
And in the fountain of his blood
Prom ain I shall be free,
He'll clothe me in a robe divine,
And make me in his longer shine.

or the mass rise in the using state.

7. The cross I the cross I ever will Make this my boast, my joy, my pride To all the world proclaiming still, I'm excel because my Savior died. My song through all eternity Redemption by His death shall be !

LETTERS FROM REV. D. POOR,

Addressed to his late Pupils of the Butticotta Seminary.

[THERD SERIES, NO. 1.]

BLOOMINGTON, IND., May, 1850.

DEAR FRIENDS:—By the good hand of our God upon me, (I medn the Christian's God.) I have at length arrived in good health at this place, which I regard as the terminus, or end, of my journey westward. I have found myself conveniently situated—as in a Government rest-house, or something better—for taking a leisurly review of all the way through which I have been led, since taking leave of my friends in Jaffina, Feb. 9th, 1848. And what a fruitful theme for thought is here presented! In the multitude of my thought within me, the inquiry arises, why should I have ever left my native country, and have consented to be a voluntary exile for life annong the Hindus? On this point I am happy to testify that the subject bears examination. The reply which I get to such an inquiry is most satisfactory. A kindred inquiry, that has also arisen is, What have been the fruits of my protracted labors in the land of my exile? In the prosecution of this latter inquiry, my attention has been turned anew to you who were among the most prominent objects of my care and solicitude. In the contemplation of your affairs, I have resolved to renew my intercourse with you by writing a few short letters from this country, which will, I trust, be regarded by you as an appropriate proof of my continued interest in your welfare.

propriate proof of my continued interest in your welfare.

In my first series of letters, written in Ceylon—which, it may be hoped, have not been entirely lost sight of—it was my object to show yon in what manner, and with what views and expectations you had been furnished by foreigners with the requisite means for a scientific and Christian education; and also to turn your attention to the singular position you are permitted to hold among your countrymen and to the duties and responsibilities thence resulting.

In my second series, it was my object to invite attention and active co-operation in the carrying out of certain measures which were deemed appropriate for the further enlightenment of the province. I attached very considerable importance to the presentation of this object, inasmuch as the manner in which it would be practically regarded, might justly be considered in some sort, a test showing to what extent you appreciated the great principles on which mission establishments are based, and how far you might consider it your duty and privilege to imitate the henevolent example of those who have provided for your education. I am happy to be able to state that the response given by a few individuals was such, as would, had it been general among the recently educated classes, have introduced a new era in the way of providing the means of Christian instruction, throughout the province. You will not think it strange, therefore, that I have an increasing desire to return to you, and to spend the means of Christian instruction, throughout the province. You will not think it strange, therefore, that I have an increasing desire to return to you, and to spend the remnant of my days, in the prosecution of the same dijects to which I have hitherto held myself devoted.

In my next, I purpose to give you a birds eye viewbeing myself on the wing—of the town and state in which I now am.

Your friend and helper, •

D. POOR.

ONE DAY BEFORE DEATH.—Rabbi Eliezer said, "Turn to God one day before death." His disciples said, "How can a man know the day of his death." He answered them, "Therefore, you should turn to God to-day; perhaps you may die to-morrow. Thus every day will be employed in returning."

THE TRAFFIC.—Is it not a fact that intemperance is the greatest source of crime, poverty, and misery? Then how can any may, aspiring to the honor of being a patriot, a philanthropist, or a Christian, tavor the manufacture, sale, or use thereof?

Never was there a man of deep piety who has not been brought into extremities—who has not been put into the fire—who has not been aught to sty, "Though he slay me, yet will I trust in him."—Cecil.

A humble man is like a good tree; the more full of fruit the branches are, the lower they bend them-

OVERLAND INTELLIGENCE.

ENGLAND INTELLIGENCE.

ENGLAND,—The accounts which have been received from the three expeditions which left England last summer, in search of Sir John Franklin, will be read with methaneholy interest. Traces of the missing ships have, at last, been found in two places at the entrance of the Wellington Channel; but beyond an improbable story of their destruction by the ice, in 1816, and of the subsequent marder of their crews by the Esquimonx, golding has been ascertained which throws the faintest light upon their fate. The story of their destruction, if unexplained, is calculated to excite painful apprehensions in the muits of surviving relations.

in the minds of surviving relations.

The Queen was expected to leave Balmoral, Oct. 10th, and, stopping at Edinburgh one day, to reach London on Saturiagy, Oct. 12.

sinpping at Edinburgh one day, to reach London on Saturday, Oct. 12.

The submarine telegraph between France and England has been repaired, and a new coil of vire has been prepared for it, strong enough, it is hoped, to seem; the future communications. The company who have safely accomplished this york, have secured a patent for the first ten years, for the exclusive use of the international communication. A proposition has been made to the Lords of the Admiralty for a subaqueous telegraph between the shores of England and Ireland, and the negotiations are pending with a good prospect of a speedy and happy result.

Great preparations are making for the Exhibition in London in 1851. The gigantic structure in Hyde Park is rapidly rising under the energetic efforts of Messes. Fox and Henderson, the contractors. It is said that more than 400 workmen are constantly employed upon the building. The whole of the frame work of the building will be of iron, but the gutters to carry off the water from the root will be of wood; and the magnitude of the building may be judged of by the fact that 24 miles of gutter will be required for the purpose.

France.—Louis Napolean appears to be taking great

FRANCE.—Louis Napolean appears to be taking great pains to increase his popularity with the people, and especial-ly with the army and navy, that he may be elected President

ly with the army and navy, that he may be elected President for life.

H. is reported that he intends to send a message to the Assembly recommending the immediate revision of the constitution. This step is justified by the resolutions recently adopted by the Camnel's General, and the Ministers have unanimously agreed to bring it forward as a Cabinet question.

DEMARK AND THE DUTCHIES.—The way has been reaswed with vigor by the Holstien sumy, which has occupied the city of Toming and commenced the bombardment of Friedrichstatt with every prospect of success.

HESSE CASEKL.—Here matters are gradually approaching acrisis. The Elector appears determined to push matters to extremities, and has declared his intention to make no concessions, and to enforce his will by the power of martial law. The Courts and the people are furnly and resolutely resisting him. The king of Prosis has taken a decided stand against the conduct of the Elector, and justifies the resistance to arbitrary measures by the people, and says that there is no other way for the Elector, but to retrace his steps and return to the paths of the constitution.

UNITED STATES.—The political news is of considerable

nortary measures by the people, and says that there is no other way for the Elector, but to retrace his steps and return to the palis of the constitution.

UNITED STATES—The political news is of considerable importance. The bill to abolish shavery in the District of Columbia, had passed in the American Senate by a majority of 22. After a debate of almost unprecedented duration, and marked in its progress by various success, the government succeeded, in carrying, in the House, by a vote of 106 to 97, the Texas Boundary bill, with Mr. Boule's amendment providing for the territorial government of New Mexico, without say restriction for or against slavery. A motion made subsequently sanctioned the Senate measure for the admission of California as a state, and of Unit as a territory, by large majorities, after vain attempts to add to them the William Proviso. The President of the Union had also signed the measures, and the Senators from California had taken their seals in the upper House. The Puesitive Slave bill had also right of the Union had also signed the measures, and the Senators from California had taken their seals in the upper House. The Puesitive Slave bill had also signed the measures, and the Senators from California had taken their seals in the upper House. The Puesitive Slave bill had also signed the measures, and the Senators from California had taken their seals in the upper House. The Puesitive Slave bill had also signed the measures, much the sealers of the sealers of

The following account of California, copied from the Illustrated London news, will be read with interest.

trated London news, will be read with interest.

California continues to supply the world with gold, and with the records of astonating adventure. As regards the gold of this marvellous state, every successive packet continus and strengthens the invivious-reports of its abundance. The last letters state that the surfage of the mines has been merely "scratched," so that it would appear that all the treasures which have been gathered are but little more than the crumbs which have follow.

The settlers and miners in one district have held a meeting en masse, and resolved that in fifteen days every foreigners shall be expelled, if he do not previously take his departure quietly into a sub-committee, subsequently appeared, has been charged with the task of deciding what foreigners of English blood shall be allowed to remain.

The overland route to California presents a remarkable scene. Large companies of immigrants for the gold mines travel by ex-temps necross the prairies fixeding their cattle on the road, and thing by the produce of the chase. Many of these companies are 500 or 1000 streng; and it is estimated that altogether the delate. The supposed to be searedly men and lads. The number of wamen is supposed to be searedly men and lads. The number of wamen is supposed to be searedly one in a handred. These travellers and their exen have almost exhausted the game and the grass of the prairies; and fears are en-

tertained in California that many thousands of them will perish ere they can reach their desituation. Every available ox alls in due time a prey to the necessities of these wandering hordes. "There is scarcely a party," says a letter from California, "which has not been on short allowance. The road is said to be lined with dead animals, that have either perished from exhaustion, or have been slaughtered for food and partly consumed; and numbers of women and children are exposed to death from arryation, unless supplies be sent to them from the western side of the Sierra Nevada." In a short time, however, the route of the prairies will no longer be the favorite, as the Nieuragua route was to be opened for traffic on the 5th of September. Greytown, formerly known as San Juan de Nieuragua, the Atlantic port of this line, can be reached from Southampten by the West India mail-steamers in twenty-six days, and by the packets from New York in about a fourth of the time. We may, therefore, expect to receive, by the spring of next year, still more extraordinary accounts of the progress of the auriferous regions, and to hear of still larger and more wonderful lumps of treasure than any we have yet been informed of. Some people allege very gravely that the present age is unromantie. They surely cannot have read the stories that reach us from California.

Growth of COTON IN JAMAICA—It is reported that this subject has been taken pr most energetically. A company of gentlemen, including Sir Joshua Rowe, the Chief Justice, has been established in Kingston, with ample funds, and experienced gentlemen connected with it, to give the undertaking a fair trial.

For the Morning Star.

CHOLERA.

From the little experience that I have lad with cholera, as well as from the notions that I have lately entertained respecting this treadid disease, I am of opinion that cold bathing in the form of cold dash or shower baths, will prove a valuable auxiliary, if not a certain specific, in the treatment of this dangerous affection. In the application of this curative means, it must be remembered, that cholera is fraught with great danger from the beginning and that there is a radical tendency to collapse, or sking from the oaset of the attack. This indications then for the use of this remedy, cease with the first stage; after which, nothing but the most potent stimulants will be of any service.

My mode of applying this remedy is as follows:—As soon after anaturak of cholera as possible, the patient's head should be shaved (if convenient) and cold water poured upon the crown of the head and the spine, from a height, in as uninterrupted a stream as practicable and allowed to flow by the patient's side, till be experiences an approach to chillings, or a mitigation of thirst. In the mean time, an assistant must dexterously rub, with the paths of his hands, or a flesh brush upon the whole range of the spine and upon the sives and extremities during the bathing and some minutes afterwards. The patient may then be covered with blankets or dry cloths and allowed to rest quietly.

Previous to bathing the sick person may advantageously take a dose of med cine, consisting of from five to ten grains of nitre, in sugar, or some other convenient vehicle, which dose may be repeated every four or five hours. He may also be allowed to drink cold water, in small quantities at a time, if he craves it. If the symptoms run high, the application of cold water, as above directed, may be repeated. Sea water, or water impregnated with commonsal or nitre, may be advantageously substituted for simple cold water, in wall conditions and should be abled to be a covered with commonsal or nitre, may be advantageously substituted for s

If the system is too far sunk to bear the application of cold water as above directed, the whole body, (head, spine, abditioned and extremities) may be raibbed with sponges or afolish, wring out of cold or salt water, or with the palms of the hands dipped in water. Cautions however needed not to bear on too hard his rubbing. The motion must be gentle and quick, and the salt of the salt o If the system is too far sunk to bear the application of cold

P. S. As the above is intended as a mere suggestion, it is beped that it will not be construed to be a tried precept. The intelligent readers of the Mormag Star, are respectfully requested to try the above remedy at their earliest opportunity.

A man who has been redeemed by the blood of the Son of God should be pure. He who is an heir of life should be holy. He who is attonded by celestial beings, and who is soon—he knows not how soon—to be translated to heaven should be holy. Are angels my attendants? Then I should walk worthy of my companionship. Am I soon to go and dwell with angels? Then I should be pure. Are these feet soon to tread the courts of heaven? Is this tongue soon to intend the courts of heaven? Is this tongue soon to unite with heavenly beings in praising God? Are these eyes soon to look on the throne of eternal glory, and on the ascended Redeemer? Then these feet, and these eyes soon to how on the throne of exerting gover, and on the ascended Redeemer? Then these feet, and eyes, and lips should be pure and holy, and I should be dead to the world, and should live only for heaven.

HURRICANE IN Urong.—We learn from the Calcutta Christian Advocate, that a fearful hurricane swept over the beautiful island of Upoln, one of the London Missionary Society's stations, and laid the whole region waste. A writer from the island says, "I never saw so much change as there is in the appearance of this island. Before it was a complete garden, and green to the summit of the hills; now it looks as if it had been swept over by fire. All the trees are stript and dead, and cocoanut trees are lying in all directions; there is hardly a house standing on the island."

God governs the world and we have only to do our duty wisely, and leave the issue to him. - John Jay.

Worrny Acr.—We lately saw a small vial of gol from San Francisco, which, in addition to its being fine specimen of the natural productions of Californa possessod much interest, from the manner in which came into the lands of its present possessors. It was the proceeds of the first day's labor of two Sandwig Islanders at the mines. These persons were member of a mission church at one of the islands, and when the contract of the islands of the resurpress of Camera of the islands and the resurpress of Camera of the results and the resurpress of Camera of the results and the results are the Islanders at the mines. These persons were member of a mission church at one of the islands, and when the new of the discovery of the golden resources of Calfornia reached then, they left their homes with other to obtain a share of the rich treasures. Before starting they covenanted with each other, "to devote the proceeds of the first day's labor to the Lord." This valued at about \$40 (£ 8.6. 8) is the contribution which they themselves levied upon their labors. I was forwarded by the last steamer to Mr Hill, the Treasurer of the American Board of Foreign Missions, to devoted to the noble purpose of spreading abroad the religion of Christ throughout the world. Of how many professed Christians from other parts of the world, no in California can it be said that they decoted the proceeds of their first day's labor to the Lord? We feather great majority would stand reproved when compared with these devoted Sandwich Islanders, who but a few years ago were sunk in the depths of heather darkness and degradation. The example of the latter is well worthy of commendation and initiation.

Roston Journal.

THE CLERICAL WINE DRINKER .- At a temperance THE CLERICAL WINE DIMBERS.—At a temperance meeting in Philadelphia, some years ago, a learned elergyman spoke in fivor of wine as a drink; demonstrating it quite to his own satisfaction, to be scriptural, gendle; manly, and healthful. When he sat down, a plain elderly man rose and asked leave to say a few words. A young friend of mine, "saidhe, "who had long beefvery intemperate, was at length prevailed on, to the great joy of his friends, to take the pledge of entire abstinence from all that could intoxicate. He kept the hielder of highly for some time structure with his pledge faithfully for some time, struggling with his habit fearfully; till one evening in a social party, glass-es of wine were handed round. They came to a clergyman present who took a glass, saying a few words in yang here to a terrer gyman present who took a glass, saying a few words in yang man, 'if a elergyman can take wine, and justify it so well, why not 1?' So he also took a glass It instantly rekindled his fiery and slumbering appetite; and after a rapid downward course, he died of delirium, died a writer readow."

delirium—died a raving madman."

The old man paused for utterance; and was justable to add: "That young man was my only son, and the clergyman was the Rev. Doctor, who has just address-

ed the assembly !

That clergyman will have the satisfaction (may I say,) throughout eternity, of knowing that he has been the means of sending one soul (if not more) to eter-

A SENTENTIOUS SAYING OF DR. WITHERSPOON.-Not to hit a mark is to miss it; almost to be persuaded to be a Christian is to remain an impenitent sinner, almost to enter the gate of heaven, is to sink down to hell.

AMENDED LIST OF SURSCRIBERS

For a public testimonial to be presented to the Rev. Peter Per

cival on the	ere	of his	departure to England.	
	£	s. d.	£	8.11.
F. C. Grenier	1		Miss Brechman	10
Mrs. Grenier		10	Mrs. Ebell	5
Master S. Grenier		5	J. H. Ebell	10
Miss C. Redlich		5	Mrs. W. Maartensz	5
Mrs. Burleigh	1		P. F. Toussaint, Junior	7
Mrs. Campbell	1		Julias Krause	10
Mrs. Price	1		B. A. Toussaint	5
Two Pupils	1		Grenier, Mr. and Mrs. E.	10
C. G. Koch		10	Henry Pole 1	
S. Henry Koch		10	W. C. Twynam 1	
James Kech		5	H. De Niese	5
Charles Koch		5	T. Anderson	6
J. G. Kach	1	1	Master French Gray 1	
Mrs Koch		10	George Brook	5
Miss D. Koch		6	R. De Hoedt	5

SHIPPING INTELLIGENCE

SHIPPING INTELLIGENCE

JAFFNA, "ARRIVAIS AND DEPARTERIS," November
22, 1830, "Sailed Schooner Felecite, J. Neckelan for Colombo, cargo sundries, passengers, P. F. Flanderka, Esq., Mr.
Flanderka, children and servonts.

KATIES, "Nov. 10—Arrived Schooner, Felecite, J. Neckelan, from Galte and Pamban Oct. 22 and Nov. 9, bound for Colombo and Jaffina, cargo sundries, passengers 2 unities, Nov. 10.—Sailed Brig Providence, S. Validisar for Colombo, cargo tobacco, passengers Mrs. Mills, Miss Mills, Mr. G.
Mills, I prisoner, 2 Fiscal's Peurs and 12 antives.

Nov. 15—Arrived Schooner Mahamadoo Maulin, Sailha Box, Vastiampilhay from Teppotooray Nov. 13, bound for Jaffina, cargo paddy, passengers 24 natives.

Arrived Schooner Felecite, J. Neckelan from Pretbuck bound for Negapithum in ballast.

Sailed Schooner Moteovin Box, Manual for Colombo, cargo of ice, passengers 3 milyes.

Nov. 15—Arrived Brig Wandeer, J. Hendrick from Negapithum and Valagony Nov. 14-and 15, bound for Colombo, cargo paddy, passengers 20 unives.

Printed and Published at the American Mission Press. Manepy, Jaffina, by Thomas S. Burnell.